

og få nogle Coca-Cola'er og noget McDonald's-mad.

Så kan man sige: O.k., men så kan McDonald's og Coca-Cola da i hvert fald betale noget skat, og de penge kan så komme ind i skattekasen, og så kan vi bruge dem til noget fornuftigt.

Men vi kan jo se på det forslag til finanslov, som Venstre har været med til at fremsætte i dag, at det problem, at nogle gange lige præcis Coca-Cola og McDonald's ikke betaler en øre i skat i det danske samfund, vil man ikke gøre noget ved. Ikke en øre betaler de.

Derfor er det jo dobbelt uforståeligt med Venstres politik. Hvis man ville gribe ind over for f.eks. Coca-Cola og McDonald's og tvinge dem til at betale bare et minimum af skat i det danske samfund, så ville der rigeligt være mulighed for at omstille børnenes kostvaner og give dem tilskud til at få nogle fornuftige kostvaner og så på lang sigt spare på sygehussektoren. Dét ville være perspektivrigt.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Jeg vil gerne bekræfte hr. Jørn Jespersen i, at der da selvfølgelig er mulighed for at finde midler, hvis man vil prioritere sådan et område, og jeg kan da sige, at vedrørende de 6,6 mio. kr. til Arla er jeg enig med hr. Jørn Jespersen i, at det var en mærkelig disponering.

Så vil jeg godt sige til hr. Henrik Vestergaard igen: Socialdemokratiet mener, at barselorloven skal forbedres. Vi mener, at den skal forbedres på en anden måde. Vi mener i modsætning til Venstre, at der skal være orlovsdage også for forældrene. Vores ordning giver mindst lige så meget tid til forældrene som det, Venstre foreslår.

Men det, Venstre jo gerne vil have, er, at nu fjerner man det her beløb, og så kan det være, at man om nogle år igen skal ud og finde flere milliarder på sundhedsbudgettet, sådan som fru Lone Møller tidligere har redegjort for.

Vi ved jo alle sammen, at madvaner i meget høj grad er noget, der fastlægges i barndommen, og hvis vi er i den situation allerede i dag, at vi har så mange overvægtige børn, som vi taler om, kan vi jo godt forudsige, at der kommer stigende udgifter på et senere tidspunkt, og det er nu engang klogere at forebygge end at helbrede.

Kl. 17.30

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg er jo lidt belastet af viden i det her, forstået på den måde, at der tidligere blev sagt, at kommunerne jo ingenting gjorde, men i Århus har man gjort noget siden 1948. Og alle er velkomne til at spørge Århus, om der er nogle gode ideer.

Så er det jo ikke alle børn, der kan rende over på McDonald's, i givet fald der skulle ligge en. På de fleste skoler er det faktisk kun børn fra 8. klasse, der overhovedet har lov til at forlade skolen, så den holder heller ikke helt.

Men må jeg ikke godt spørge forslagsstillerne: I udgangspunktet er vi da enige om, at børns kost er forældrenes ansvar?

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):

Det er rigtigt, som hr. Vestergaard siger det, at Socialdemokratiet i Århus Kommune har gjort det vældig godt og gennemført nogle udmærkede madordninger for skolebørnene. Det har vi i allerhøjeste grad ladet os inspirere af. Århus Kommune har da også varmt støttet, at der blev en pulje, sådan at også andre kommuner kunne få en tilskyndelse til at gå ind i lignende ordninger.

Det, der er problemet for børn, der ikke har nogen madpakker med – og dem er der faktisk rigtig mange af – er, at de bliver trætte og uoplagte i løbet af sådan en skoledag. De lærer alt for lidt, får alt for lidt ud af undervisningen, og hvis der er en kiosk eller noget på skolen, forfalder de til de hurtige stimulanser, kan man næsten sige, en cola eller nogle chips, eller hvad det ellers kan være, og det duer selvfølgelig ikke.

Så derfor må jeg sige til hr. Vestergaard, at det faktisk er nødvendigt, at det offentlige går ind i denne her slags sager, og det fjerner ikke noget som helst ansvar fra forældrene.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er ganske kort til fru Ritt Bjerregaard, som nævnte noget om, at børn ikke havde madpakker med, og de blev trætte i løbet af dagen. Jeg går ud fra, at fru Ritt Bjerregaard mente børnene, og at det ikke var madpakkerne, der blev trætte. Nu kan en madpakke jo også blive træt, i hvert fald kedelig.

Men mener fru Ritt Bjerregaard grundlæggende, at forældrene slet ikke har noget ansvar? For hvis fru Ritt Bjerregaard mener det, må man bare konstatere, at her er der stor forskel på det,